

Вітаю Вас у місті Тульчині,
Якому похвалитись є багато чим.
Мій батько Леонтович тут проживав
І мене в своїй обробці написав.

Я Щедрик – мелодія всім в світі відома,
Я навіть знімався у фільмі «Один вдома».
Обабіч постаменту ростуть, подивись,

Дві , що стовбуром тягнуть у вис.

Галяна Кальченко цей пам'ятник створила,
На ньому витинанка з квітів – оку мила.
На 50-ту річницю створення капели
У мойї столиці встановили оцю стелу.

Як дивишся на Леонтовича, рушай ліворуч –
Тут музична школа зовсім поруч.
Від пошти через перехрестя разом ходім,
Щоб на згадку сфотографувати давній дім.

Це будинок Сваричевського – профі-адвоката,
Що допоміг Софії Потоцькій всі справи владнати.
Тепер тут Тульчинська дитяча музична школа,
Де Микола Леонтович працював 100 років тому.

До композитора знову вертаємось тепер,
За рогом Будинку дозвілля є музичний сквер.
І перш ніж зробиш ти до нього крок,
Зліва угорі побачиш гнізда ластівок.

Це мурал, що представляє оперу «Ла Скала»,
Де Соломія Крушельницька колись виступала.
Тут в арках намальовано ліхтарів,
А поруч ключ скрипковий нас зустріє.

У 2018 році цей пам'ятник відкрили,
На мое свято навіть прем'єра запросили.
Як виходиш з парку, бачиш храм величний,
Ліворуч там новий стінопис нас до себе кличе.

Тут мій батько Леонтович знову на стіні,
Слово _ _ _ _ під обличчям вписане на ній.
Ти стоїш на квітці з пелюстками,
Тут одразу поруч лавки з нотним станом.

Тепер за трьома ластівками рушаємо лівю,
Де 5 муз давньогрецьких радісно зустрінуть.
Роздивитись всіх уважно, підійди до п'ятої,
Щоб годину пів на _ _ _ _ тут записати.

Тут залізна леді на грає,

До палацу по алеї всіх нас закликає.
І зовсім поряд на стіні вірш Костенко Ліни
Своєю мудрістю до нас із паперу лине.

«Кохай, бо _ _ тебе не жде»,

А ми до саксофона далі йдем
Повз статуї туйчинського «Арт-кварталу»,
Що за сприяння Ірини Френкель тут постали.

Тут «Опера-фест» проводиться щорічно
І на згадку залишив інструменти музичні.
Ще рок-гітара – і дійдеш до рогу,
Зліва зеброю безпечно переїди дорогу.

Тут дві парасолі на зупинці із заліза є –
На другий рік фестивалю створений арт-об'єкт.
Від проекту «Малі міста – великі враження»,
Про це кожен туйчинєць вам залюбки розкаже!

А тепер рушай до брами –
Палац Потоцьких перед нами.
Станіслав і Софія тут господарювали,
Величність мосьму Туйчину подарували.

У цьому палаці Стеценка капела виступала
Мене і пісню «Козака несуть» заспівала.
Це був останній концерт Леонтовича в житті,
У жовтні 1920-го вражали його пісні.

Невдовзі у Марківці – 100 км від міста –
Загинув Леонтович від пострілу чекіста.
Після Різдва у січні у батьківськййййй домі
На 43-році життя згас його промінь.

Ще цікавий факт згадати є причина –
На тому концерті був Павло Тичина!
І мені приємно, що я, Щедрик,
Потрапив до поета у щоденник!

На круглій площі, схожій на Версаль,
Влітку проходить міжнародний оперний фестиваль,
Що збирає світових артистів, навіть із Бродвею!
Десятки тисяч глядачів об'єднані подією цією.

Поверни обличчя до Собору
Та прямуй по переходу до роля вгору.
Мою мелодію на ньому ти «зіграй»
Та клавіш чорних 3 запам'ятай.

Пройди угору _ _ _ _ _ _ _ –кварталом,

Де туристичного контенту є чимало.
Тут, можливо, Леонтович, йдучи на роботу,
Думав про мене та шліфував мої ноти.

Минаючи контрабас і акордеон,
До перехрестя ти прямуй бігом.
Тепер на ньому лівю поверни
І 7 літарів уперед пройди.

Біля цифри «52» уважно роздивися –
Згадується наш земляк на чорній табличці.

Працював тут директором училища _ _ Василь,
Який Палац Потоцького для нас всіх відновив.

На базар не повертай, гроші там не витрачай,
І вперед до перехрестя ти прямуй і не звертай.
Тепер до правого вказівника у напрямку дзвіниці
Пройдімо, щоб будівлю нову роздивитись.

Тут зліва гармати і чотири колони:
Це музей краєзнавчий всесвітньовідомий.
Якщо захочеш до музею завітати,
Тут Леонтовича портрет, афіші й експонати.

Навколо озирнись, тут є готель « _ _ _ »

Рушай назад до перехрестя прямо.
І далі знову йди праворуч
Вулицею Микола Леонтовича

